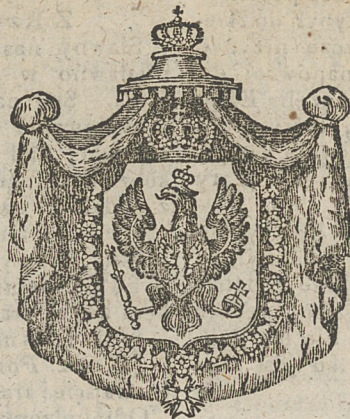


GAZETA



Wielkiego

Xięstwa

POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornej *W. Dekera i Spółki.* — Redaktor: *A. Wannowski.*

№ 58. — W Poniedziałek dnia 10. Marca 1834.

Wiadomości krajowe.

Z Berlina, dnia 6. Marca.

J. K. M. Xiążę Fryderyk Niderlandzki przybył tu z Hagi.

Wiadomości zagraniczne.

A u s t r y a.

Z Wiednia, dnia 22. Lutego.

— Zmarły niedawno Hrabla Buol Schauenstein, Prezes sejmu związku niemieckiego, miał zostawić znaczny majątek.

— Wojsko nasze poniosło niedawno stratę przez zgon Feldmarszałka Barona Herzogenberg, który na ostatku był Dyrektorem tutejszego instytutu kadetów. Był on rodem Francuz, i wraz z Napoleonem uczył się w szkole wojskowej w Brienne.

Z Pragi (w Czechach), d. 19. Lutego.

Mianowany przez N. Cesarza Jmci, a przez Papieża Grzegorza XVI. potwierdzony Pragski Xiążę Arcybiskup, rzeczywisty Tajny Radca, Prymas Królestwa Czeskiego, Hrabia Ankwicz z Poclawic, objął dn. 16. b. m. urząd w posiadłość kościół metropolitalny i Archidiecezją Pragską,

E g i p t.

Monitor Egyptien z d. 25. Stycznia zawiera następujący artykuł: „Rząd Egipski dowiedział się z boleścią, że wielu Polaków przez fałszywe doniesienia gazet niektórych francuzkich uwiedzionych, do Alexandryi przybyło, w celu proszenia o służbę, i że jeszcze wielu innych postanowiło z Tulonu i Marsylii puścić się do Egiptu w tymże samym zamiarze i z podobną nadzieją. Jego Dostojność istotnie nad klęskami obcych ubolewa; życzy szczerze, żeby im mógł ulgę przynieść; ale to dla niego rzeczą niepodobną; widzi się więc z przykrością do tego spowodowanym oświadczenia, że Polaków, roszcujących sobie prawo do pobierania wsparcia od rządu jego i do osobistego udziału Jego Dostojności, do służby swojej przyjąć nie jest w stanie. Zresztą w obecnej chwili po szczęśliwem przywróceniu pokoju na Wschodzie, zgromadzanie się obcych żołnierzy, cisnących się pod chorągwie Egipskie, niema żadnego rozumnego celu. Jego Dostojność zatem musi (o czém się każdy łatwo przekona) położyć tamę gorliwości, która go wprawdzie rozczula i wielki mu przynosi zaszczyt, której wszelako dogodzić nie może. Martwi go to mocno, że źle zainformowane gazety Polaków nadzieją napawały, której urzeczywieszczyć nie podobna.

Wice-Król ze względu na ludzkość postanowił, aby tych Polaków, co już przybyli do Alexandryi, albo wkrótce tam jeszcze przybyć mają, jego własnym kosztem napowrót do Francyi zawieziono. Niechce on, ażeby Egipt za niegościnnie kraj poczytywano, który tych, co doń przybywają, ofiarując mu swoje usługi, z nieczulością odpycha, choćby nawet z ofiary téj korzystać nie mógł.

W téjże gazecie czytamy: „Z Kahiry donoszą, że Generał Dembiński do dymissyi się podał i niebawem do Europy na łono rodziny swojej wrócić postanowił. Możemy ręczyć cytelnikom naszym, że krok ten nie ma politycznych powodów, lecz że tylko jest skutkiem względów prywatnych.“

T u r c y a .

Od granic Serbii, dnia 4. Lutego. Z Stambułu odbieramy zaspokajające wiadomości. Porta gorliwie zajmuje się swemi interessami skorbowemi. Poznaje nareszcie, iż terazniejszy zły stan skarbu krajowego nie może trwać dłużej, bo inaczej bankructwo byłoby nieuchronnem. Przychyla się więc do rad dobrych, i pojdzie za przykładem ucywilizowanej Europy, to jest: zaciągnie pożyczkę. Zdaje się więc, iż Baron Rothschild przybył do Stambułu nie tylko dla pieniężnych interesów greckich, lecz że chce także podjąć się pożyczki dla Porty. Ze strony francuzkiej miano się najwięcej przyłożyć do pokonania wstrętu Turków od podobnego kroku. Chcianooby w Paryżu dopomódz Porcie, i przywrócić jej siłę żywotną, a za najlepszy do tego sposób poczytują uregulowania skarbowego jej stanu. Wprawdzie, położenie Sułtana byłoby przez to znacznie polepszonem; lecz mylą się w Paryżu mniemając, iż Porta pieniędzy tylko potrzebuje. Sułtan może jeszcze rozrządzać wielkimi skarbami; lecz wypada mu pozyskać zaufanie Muzułmanów.

N i e m c y .

Z Luxemburga, dnia 19. Lutego.

Diennik tutejszy pisze: „Wnocy z dnia 15. na 16. b. m. oddział załogi luxemburskiej udał się do Battenburga, i pojmał Pana Hanno, tymczasowego Kommissarza obwodu luxemburskiego ze strony rządu belgijskiego. Pan Hanno został zaprowadzony do twierdzy; i umieszczony w izbie oficerskiej w warowni St. Esprit. Aresztowanie jego ma stąd pochodzić, iż Pan Hanno upornie domagał się od Burmistrzów strategicznego obwodu, aby zaciągali milicyą, co się sprzeciwia rozkazom wydanym od związku niemieckiego.“

W ł o c h y .

Z Rzymu, dnia 17. Lutego.

Sławny nasz rzeźbiarz Thordwaldsen był niedawno w niebezpieczeństwie postradania życia. Stał na najwyższym rusztowaniu dla modelowania czegoś na głowie konia kolosalnego, nad którym pracuje. Chcąc się cokolwiek cofnąć w tył, dla przypatrzenia się z oddalenia swemu przedmiotowi, upadł z rusztowania; ale padając miał przytomność umysłu i schwycił się za ucho konia umocowanego na mocnej sztabie żelaznej. Tum sposobem został uratowany.

Z Chambery, dnia 18. Lutego.

(Z Gaz. Powsz.) — Nędzne wprawdzie było najście kraju naszego przez towarzystwo „Odmłodzone Włochy“ ale haniebniejsze jeszcze złorzeczenie i obelgi miotane przed wściekający się z złości orszak bohaterski na Generała Ramorino, i odpowiedź tegoż na te pociski. Jak wiadomo, obwiniali go powstańcy o zdradę począwszy od d. 3. Lutego w którym to czasie we wsi Villagrاند wsteczny ruch rozpocząć i korpus rozpuścić postanowił; i wtedy to jednemu Genewczykowi tylko zawdzięczał Ramorino życie swoje, gdy wszyscy inni pozabawili go tegoż chcieli. Z Genewy udał się do Lausanny, gdzie w liście, umieszczonym w tamecznej Gazecie, odpowiedział na czynione mu zarzuty dodając, że on był zdradzony. Wyżej wspomniane towarzystwo czuło bardzo dobrze, iżby całkowicie reputacyą swoją w domu i za granicą utraciło, gdyby się z zarzutu tego oczyścić i na Ramorino zwalić go nie zdołało. Z téj przyczyny kazano wydrukować w głównej gazecie Genewskiej (Europa centrale) bardzo długi list datowany nibyto z Bourg (w departamencie Ain) pod dn. 13. Lutego, który w imieniu Komitetu centralnego tegoż towarzystwa Józef Mazzini, Jan Ruffini, L. A. Melegari, Karól Bianco i Jakób Antonini podpisali. Dokument ten urzędowy jest w wielu względów ważny. Naprzód znajduje się w nim zeznanie, że powstanie w Sabaudyi, a tym sposobem i w Piemontcie jakoteż w całych Włoszech już w Październiku r. z. wybuchnąć miało, ale że Ramorino, któremu „Odmłodzone Włochy“ kierunek téj wyprawy powierzyły, naprzód je na Listopad, potem na d. 25. Grudnia, dalej na Styczeń, a nareszcie na d. 1. Lutego odłożył; że względem téj wyprawy odbywał kilkakrotne narady z posłannikami i pełnomocnikami Odmłodzonych Włoch w Genewie, Lugdunie i Paryżu, i że na przygotowanie téjże za swoim z Portugalii powrotem 40,000 fr. od nich otrzymał. Potem

następuje mnóstwo czczych frazesów o planie Ramorina działania zaczepnie dnia 1. Lutego w Carouge; o tém, co miał uczynić, o pałającym odwagą świętym orszaku, o tchórzostwie i bojaźni wojska sardyńskiego w St. Julien, o pozyskaném przywiązaniu tegoż jako i mieszkańców Sabaudyi do powstańców i t. d.; twierdzenia, które, jako na żadnym dowodzie nie oparte za wytrąsnięte z rękawa uważać należy. Zakończenie powyższego listu (gdzie podpisani wynurzyli swój zamiar, iż i nadal wszelkich użyją środków końcem dopięcia swego celu i obalenia istniejącego porządku), jest tego rodzaju, że zapewne wszystkie mocarstwa europejskie uwagę swoją na niego zwróca. Wiele prócz tego znajduje się w nim napszonych wyrzów i przechwałek, jak we wszystkich z tego samego źródła pochodzących pismach. Ale zastanowienia godną jest rzeczą, że Związek ten wciąż jeden i tenże sam objawia zamiar nieustawiania w raz przedsięwziętym zamiarze wkroczenia z Francyi i Szwajcaryi do państw włoskich. Pytanie tylko, czy Sardynia i Austria, jako dwa najbliższe zagrożone państwa włoskie, cierpieć będą, aby na ich granicy to gniazdo szerszeni pielęgnowano?

G r e c y a.

Z Nauplii, dnia 12. Stycznia.

Wielką radość sprawiło tu przybycie okrętów z Bremy. Wkrótce spodziewamy się tu bezpośredniego związku z północnymi krajami Europy. Zniknięcie Barbaresków i przekształcenie Algieru w osadę francuską zmieniły głównie stan rzeczy na morzu Śródziemném. Neapolitańskie, papieskie i genueńskie okręty handlowe, które dotąd tylko krążyły nad brzegami, zaczęły już puszczać się do kanału La Manche, a nawet do Ameryki.

F r a n c y a.

Z Paryża, dnia 25. Lutego.

Liczba politycznych obcych wygnańców, pobierających wsparcie pieniężne od rządu naszego w obecnej chwili, wynosi 5518. Z pomiędzy tych jest 4270 Polaków, 955 Włochów, 288 Hiszpanów i 5 z innych krajów. Między tymi znajduje się 120 Szefów, Ministrów, Deputowanych i Generałów, 250 oficerów i urzędników wyższego stopnia, 2463 oficerów niższych, 1121 duchownych, sędziów, właścicieli dóbr, doktorów, adwokatów i akademików, 1137 żołnierzy i rzemieślników, 613 kobiet i dzieci. (Do wiadomości téj dołącza Gaz. Vossa tę uwagę, że tylko 5 wychodzców niemieckich wspomóżenie pobiera od rządu; inni służą w wojsku, albo utrzymują się z prac swoich literackich.)

(Gaz. Frankf.) — Dzisiaj wieczorem rozprzeszreniła się w stolicy pogłoska o groźnych zaburzeniach, przez zabiegi Legitymistów w Aix wzniesionych. Obawiają się, żeby się te poruszenia w całej południowej Francyi nie rozpostarły, ponieważ podług wszelkiego do prawdy podobieństwa nie powstały w skutek trafunkowych powodów, lecz na pewnej podstawie się opierają. Podobne wybuchy rozruchy także w Grenoble.

Mówią znowu dużo o dymissyi Pana Gisquet i nastąpieniu w miejsce jego Pana Vignet. Słychać, że postanowienie przez Pana Gisquet wydane względem rychłego zamykania teatrów, które sam potem cofnął, głównym jest powodem do oddalenia jego.

Generał Lafayette już znowu zupełnie odzyskał zdrowie; podobno zwiedzi Izbę na przyszły poniedziałek. — Xiążę Orleański także już wyzdrowiał.

Pogłoska, jakoby Xiążę Orléans miał zaślubić Królownę Wirtemberską jest zupełnie bezasadną.

Projekt do prawa o odpowiedzialności Ministrów, względem którego Pan Berenger zdał sprawę na sessyi Izby Deputowanych d. 18. b. m. dzieli się według projektu rządowego na 51 artykułów, a według zmian uczynionych w nim przez kommissyą Izby do roztrąśnienia tego wyznaczoną, na 60 artykułów. Przytoczymy 7 pierwszych artykułów, jako ważniejszych. Postanowienia pochodzące od Króla, wtenczas biorą skutek, gdy są kontrasygnowane przez Ministra, który przyjmuje odpowiedzialność za nie. Kto uskutecznia postanowienie niekontrasygnowane, staje się za nie osobiście odpowiedzialnym. Odpowiedzialność Ministrów jest dwojaka, kryminalna i cywilna. Pierwsza stosuje się za zdradę, zdzierstwo i zapomnienie powinności. Minister staje się winnym zdrady, gdy danymi rozkazami, popelnionemi lub w złym zamiarze zaniechanemi czynnościami i umówionemi planami, czyni zamach na bezpieczeństwo osoby Króla, Królowej, Następcy tronu i Regenta Królestwa, oraz na wewnętrzne i zewnętrzne bezpieczeństwo kraju, na ustawę zasadniczą i zaręczone przez nią prawa, na porządek następstwa tronu, nareszcie na władzę Króla i Izby. Zdzierstwo (concession) jest wtenczas, gdy Minister nakazuje lub dozwala pobór podatku nieupoważnionego prawem, opłaty lub rekwiizycyi; gdy pośrednio lub bezpośrednio obraca skarbowe pieniądze na swój użytek; gdy przyjmuje ofiary, obietnice i dary w zamiarze popelnienia lub zaniechania czynu, niezawisłego od urzędu je-

go; gdy osobiście jest interesowanym przy kontraktach, które rząd zawiera. Minister staje się winnym zapomnienia powinności, gdy interes krajowy przez zgwałcenie lub niewykonanie praw, lub przez nad użycie władzy umyślnie nadwiera. Odpowiedzialność cywilna ściąga się do każdego użycia funduszy krajowych, należycie nieusprawiedliwionego, nad kredytu dozwolone; do każdej pożyczki prawie nieupoważnionej; do wydatku funduszy Królewskich nad ilość oznaczoną; do zaręczenia obcej pożyczki bez upoważnienia Izby; zgola do każdego wielkiego wykroczenia w wykonaniu praw i urzędzeń, tyczących się rachunkowości i utrzymania majątku krajowego. Następne artykuły ściągają się do postępowania deputowanych przy akcie oskarżenia, i Parów przy sędziowskim ich urzędzie; ostatnie 14 artykułów tyczą się odpowiedzialności i pociągnięcia do sądu innych urzędników krajowych za występki i wykroczenia, którychby się na urządzie dopuścili. Nadal nie będzie potrzeba wyższego upoważnienia do pociągnięcia do sądu urzędnika popelniającego występki lub wykroczenie za obrębem swego urzędu i ma być wolno pociągnąć takowego urzędnika do właściwych sądów.

W Konstytucyoniscie czytamy o Hiszpanii: „Zadziwia bardzo, iż nasze Gazety ministerjalne od czasu zmienienia ministerstwa hiszpańskiego milczą o interesach półwyspu. Co tem bardziej zwraca uwagę, że opinia publiczna w Hiszpanii, słusznie, czy niesłusznie największą przywiązuje wagę do pół urzędowych wiadomości tych gazet. Spodziewamy także nie mniej znaczące milczenie Gazet ministerjalnych co do Poselstwa francuzkiego w Madrycie. Nie czekając upadku Pana Zea, żądaliśmy odwołania naszego Posła, który dawał pomoc owemu niepopularnemu ministrowi. Zwróciliśmy uwagę Francji na to, jak mało kredytu doznaje przy Dworze madryckim w chwili, gdy cała Hiszpania gotową jest użyć swęj broni przeciw wpływowi Francji; a gdy upadek Pana Zea usprawiedliwił wszystkie nasze przepowiednie, gdy wszystkie organy prassy powstały wspólnie z nami przeciw nieszczęsnemu wyborowi; który pozbawił Francją moralnego patronatu nad Hiszpanią, musieliśmy mniemać, iż zmiana systemu przyspieszy zmianę osób. Przez oddalenie Pana Rajneval w istocie odjęto by nowemu ministerstwu pozór do zażalań. Pan Rajneval bowiem wszystko poświęcał dla okazania niepodobnym nowego zarządu. Lecz milczenie ministerjum niszczy te nadzieje. Nie myślą już o odwołaniu P. Rajneval; do-

wiadujemy się nawet, iż tenże po upadku P. Zea przyczepił się do P. Burgos, jedynego ministra, który się utrzymał, i usiłuje wspólnie z nim, aby dalej postępowano na drodze doktryn byłego zarządu.“

Kommissya Izby Deputowanych do roztrząszenia projektu do prawa względem cła składa się po większej części z członków, którzy sprzyjają wolności handlu.

O pracach Kommissyi afrykańskiej, donosi Courrier Français co następuje: „Kommissya po dosyć długich rozprawach ustanowiła 19 milionów franków na założenie sotyryfikacji oraz na budowę domów wojskowych i cywilnych, mostów, dróg i t. d. Roboty te mają być uskutecznione w ciągu lat 5. Kommissya wnosi, aby z téj summy umieszczono 4,710,000 na budżecie roku 1834., a 5,000,000 na budżecie r. 1835. Wnosi oraz, aby rzadowi i wszystkim urzędnikom cywilnym i wojskowym niewolno było kupować gruntów na terytoryum algierskiem, oraz mieć udział do jakowej przemysłowej spekulacji lub przedsiębiorstwa. W budżetach na r. 1834. i 1835. nie mają być wyznaczone żadne pieniądze na uprawę rolniczą równiny Metidscha.“

Burmistrz w Tulonie oznajmił tamecznej Radzie municypalnej, iż Xiążę Orléans przybędzie w środku Maja do rzeczonego miasta. Podróż ta zdaje się mieć związek z bliską wyprawą do Konstantyny.

Z dnia 27. Lutego.

Monitor wyraża: „Niektóre gazety głoszą o zaburzeniach, które w Prowancyi wybuchnąć miały. Pogłoska ta blahym jest wymysłem, którą niniejszém z największą pewnością zbijamy. Wiadomości z Lugdunu i St. Etienne opiewają, że w tych dwóch miastach wszystko znowu spokojne.“ — W Kuryerze Lugduńskim wyczytujemy: „Postanowienie municypalne względem obcych miało najzabawniejsze skutki: ledwo ono było wydane, gdy już 1500 osób z miasta się oddaliło; mówią, że wczoraj 50 podejrzanych indywiduów, niemających paszportów, przyaresztowano. Wreszcie nie zaszło tu nic nowego; i roboty d. 23. m. b. znowu się zaczęły i tuszono sobie, że w poniedziałek wszystkie warsztaty znowu będą w ruchu.“

Donoszą z Saint-Jean-Pied-de-Port z d. 19. Lut.: D. 10. m. b. Wice-Król Naway 89 jeńcom politycznym oznajmić kazał, ażeby byli w pogotowiu wyjść z miasta nazajutrz o godz. 2. zrana. O godzinie 5. byli wszyscy w drodze ku Tolozie a onrazem z nimi na czele dywizyonu. Biskup zawiadomiony o odej-

ściu jeńców, między którymi było około 10 duchownych i kanonik Fernandez, wsiadłszy do pojazdu udał się za wojskiem i dogonił je w Benzo Plano, w wiosce niedaleko Pampelony. Generał Valdes nie przypuściwszy nawet Biskupa do posłuchania, kazał mu oznajmić, iż wie, czego żąda, ale teraz już nie czas. Prałat wrócił, jeńców zaś wywozą z kraju na wyspy Filipińskie.“

Z Bilbaó piszą z d. 10. Lut.: W okolicach Orduny banda Karolistów pod wodzą brygadiera Quevedo i Gardiny przez oddział wojska Królewskiego napadniętą i pobitą została. Herszta Quevedo, którego ujęto z bronią w rękę, na miejscu rozstrzelano. Pierwszy półk gwardyi przybędzie tu dzisiaj albo jutro z Witoryi. Dla tej prowincyi przeznaczono 8,000 wojska, nadchodzi ono z Granady, Sewilii i Koruny. Valdes, przybycia którego co chwila się spodziewamy, obejmie nad niemi naczelne dowództwo.

H i s z p a n i a.

Z Madrytu, dnia 5. Lutego.

Dziennik Revista Espagnola, wychodzący pod szczególną opieką Królowej Regentki, zawiera następujący artykuł, drukowany większemi głoskami: „Dowiadujemy się, iż rada Ministrów zajmuje się codzień ważnym interesem zwołania stanów (Cortes), interesem, który tem trudniej utwierdzić na stałych i dobrych zasadach, iż przytem należy pogodzić dawne prawa Monarchii z odstępianiami, jakie czas zrządził w stanie towarzyskim. Prawa i prerogatywy tronu trzeba ściśle w przyzwoitym sposobie połączyć z prawami narodu.“

P o r t u g a l i a.

Z Lizbony, dnia 9. Lutego.

Oto jest raport Generała Saldanhy, zdany Ministrowi wojny o potyczce pod Pernes: „Znajdując się d. 28. przy moście pod Alviella, zawiadomiony zostałem, że nieprzyjaciel, po odbytem poprzednio przez Don Miguela przeglądzie wojska, z większą częścią sił swoich posunął się na gościńcu ku Pernes. Wydałem przeto niezwłocznie rozkaz Podpułkownikowi Mirandzie, mającemu pod swem dowództwem pierwszy lekki pułk Królowej i jeden batalion 1000 pułku piechoty, aby się z Pułkownikiem Romao, który Pernes obsadził, połączył, a sam powróciłem do Torres Novas. Nieprzyjaciel podstąpił d. 29. pod Pernes i wieczorem przedsięwziął mocne rozpoznanie. Miał on 4500 ludzi różnej broni. Wiadomo JW. Panu, iż największa trudność,

jaką, chcąc zwycięstwo odnieść, usunąć musimy, jest ta, aby naszemu walecznemu wojsku podać sposobność do starcia się wzręcz z nieprzyjacielem. Około północy wyruszyłem z Torres Novas wraz z stojącym tamże wojskiem i nadedniem stanąłem w Pernes. Widząc, iż nieprzyjaciel, którego przednie stráže blisko nas stały, nie śmiał nas zaczepić, rozkazałem o godzinie osmej wyruszyć na gościńcu ku Santaremu temu oddziałowi wojska, którym bezpośrednio dowodziłem. Generałowie Caravarro i Bressaget, komenderujący wojskiem nieprzyjacielskim, postanowili byli o godzinie 10. ranej na nas uderzyć, i nie mało zdziwieni zostali, gdy konnica nasza ich przednie stráže odcięła. Skoro się nieprzyjaciel wziął do broni, uderzył waleczny Podpułkownik Simao da Costa Pessoa na czele nieustraszonego 1000 pułku jazdy na 1., 17ty i 20. pułk piechoty, które już ruch rozpoczęły i dwa czworoboki utworzyły były, i otoczył je natychmiast. Pułkownik Baltazar d'Almeida Pimental, który z jednym szwadronem ułanów dowodzonym przez Kapitana Wakefield, odciął kilka nieprzyjacielskich przednich straż na naszym lewym skrzydle, został tymczasem przez dwa razy przynajmniej liczniejszy oddział jazdy, aniżeli wojsko jego było, zaczepiony; walka była przez czas niejaki zacięta, aż nareszcie nieprzyjaciel udał się w ucieczkę z obawy, aby nie był odcięty przez 10ty pułk wysłany przez Podpułkownika wzdłuż gościńca w celu zabronienia mu odwrotu. Kapitan Luciano Pimental, mający pod swym rozkazem pierwszą kompanią 200 batalionu strzelców, tworzącą straż przednią, został zaprowadzony przez Kapitana Guerreiro, zostającego w stopniu Majora brygady pod rozkazami Pułkownika Romao, na małe wzgórze niedaleko tego miejsca, gdzie nieprzyjaciel swe czworoboki był utworzył. Ogień tej kompanii, zwłaszcza bardzo bliski, zrządził niejaki zamieszanie w czworoboku, utworzonym przez pułk 17. Podpułkownik Possoa na czele walecznego 10. pułku jazdy i oddziału 11, dowodzonego przez Majora Trigueiros, korzystając z tej sposobności, uderzył na czworobok i rozbił go. Równocześnie prawie rzucili się ułani na drugi czworobok, który tenże sam los, co pierwszy, spotkał. Od tej chwili nic nam do czynienia nie pozostało, nieprzyjaciel bowiem spiesznie wsteczny ruch przedsięwziął; ścigaliśmy go zaś tak długo, dopóki zmuszony nie został do Santaremu powrócić. Chorągiew 1. batalionu, obiedwie chorągwie 1700 pułku, 709 jeńców, między tymi 21 oficerów od wojska liniowego, mnóstwo broni i sprzętów, 10

koni z Chaveskiego pułku, i wielu zabitych nieprzyjaciel utracił. Strata nasza wynosi 3 zabitych żołnierzy, 17 rannych, między którymi 4 oficerów; 8 zabitych i 2 ranione konie. Potem następuje jeszcze pochwała pojedynczych oficerów.

A n g l i a .

Z Londynu, dnia 21. Lutego,

Oto jest wyjątek z mowy, którą miał w Izbie wyższej Lord Grej w odpowiedzi na mowę Xięcia Wellingtona: „Dalszym przedmiotem, o którym szlachetny Xiążę wzmiankę uczynił, jest wojna w Portugalii. Czuję tak dobrze, jak Xiążę, nieszczęśliwy stan rzeczy w tym kraju, ale coż nas obchodzi Don Miguel abyśmy mieli nznawać jego przywłaszczone rządy? (Słuchajcie!) Dla czego w ciągu zletniej administracji Xięcia, nieuznała Anglia Don Miguela, mimo że de facto był wówczas tak dobrze władcą Portugalii, jak kiedykolwiek później: dla czego? powtarzam jeszcze raz zapytanie. (Słuchajcie!) Zkąd to pochodzi, że ministerjum Xięcia, na chwilę przed usunięciem się żądało od Don Miguela dopełnienia pewnych warunków, od których uznanie jego zależęć miało? (Słuchajcie!) Czemby atoli dało się usprawiedliwić nasze postępowanie, gdybyśmy się byli sprzeciwili wyprawie Don Pedra, tego w obecnym stanie rzeczy pojąć nie mogę. Zachowaliśmy w walce tej ścisłą neutralność, nie wyzuwając żadnego stronnictwa z pomocy, jaką z kraju naszego drogą prywatną otrzymać mogły; mieliśmy zarazem prawo przymusić Hiszpanią do zachowania podobnej neutralności. — Xiążę objawił to nader szczególnie zdanie, iż gdybyśmy byli uznali Don Miguela, wstąpienie na tron Hiszpański młodéj Krolowy, byłoby teraz bez trudności zabezpieczoném; albowiem mielibyśmy prawo żądania od Don Miguela, (a zarazem siłę do wykonania tego prawa), iżby nieprzyjmował do kraju swego Don Carlosa, ale go zmusił do szukania schronienia we Włoszech; mimo, że wykonanie takiego prawa byłoby rzeczywistém wmięszaniem się do interesów wewnętrznych innych narodów. Ale nawet w razie gdyby uznanie to było mogło nastąpić, czyliby Don Miguel i stronnictwo Apostolistów zważali na przedstawienia, jakibyśmy im teraz względem Don Carlosa czynili? W razie nawet gdyby żądaniu naszemu zadosyć uczynili, jakieżby wytyły z tego korzyści, gdybyśmy byli chcieli pozostawić Don Miguelowi zgodne utrwalenie sukcesyi hiszpańskiej? (Słuchajcie!) Przypuściwszy nawet, że Don Miguel ustalonym byłby na tronie pertugalskim i żeby stronnictwo apostolskie

zwyciężyło, nie mogę myśleć o możności takiego stanu rzeczy bez wystawienia sobie tém pewniejszej wojny domowej w Hiszpanii i klęsk, któremi kraj ten teraz jest zagrożony. — Szlachetny Xiążę zdaje się także niepochwalać postępowania naszego względem Hiszpanii. Ale jakiż jest w tym względzie stan rzeczy? Król hiszpański zmienił ustawę względem sukcesyi tronu; czyli raczej przywrócił w tém mierze dawne prawa Królestwa. Gdy więc ministeryum angielskie ujrzało po zgonie Ferdynanda VII na tronie hiszpańskim de jure i de facto córkę jego, mniemało być powinnością swoją nadanie rządowi temu dla utrwalenia go, siły moralnej; jakoż go Anglia natychmiast uznała. Nim jeszcze nastąpiła śmierć Króla hiszpańskiego, kazał rząd angielski, któremu chodziło o zgodne ustanowienie sukcesyi tegoż tronu, uczynić za pośrednictwem Posła hiszpańskiogo wniosek, który gdyby był przyjęty, byłby bez wątpienia doprowadził do celu požadanego. Nie przyjęto go, i przyszło niestety, do nieszczęśliwego stanu rzeczy w Hiszpanii, o którym szlachetny Xiążę wspomina, ale który niejest bynajmniej skutkiem postępowania naszego. Ministeryum uczyniło wszystko, co było potrzebném do zapobiezenia mu, i niemożemy bynajmniej poczuwać się do winy, jakobyśmy byli przyczyną nieszczęśliwego stanu Hiszpanii i Portugalii. Szlachetny Xiążę oskarżył Ministrów, iż Don Pedra bezpośrednio pobudzali i wspierali, i że mu nasze okręty na Tagu i Duero będące pomocy udzielały. Rzecz ma się inaczéj. W skutku wojny domowej w Portugalii zostali zagrożeni poddani angielscy i własności ich w kraju tym będąca. Dla zabezpieczenia ich wysłano nasze okręty do Duero i do Tagu. Rząd byłby zaniedbał obowiązku swego, gdyby im nie był użyczył opieki, jakiej, jako poddani angielscy, domagać się mieli prawo. Zresztą zachowały okręty te najściślejszą neutralność, i dalekie były od tego, aby miały wspierać Don Pedra, mniemam przeciwnie, iż niesprawiedliwie użalano się na to, że obecność ich sprawie Don Miguela sprzyjała. (Słuchajcie)

Gazeta Standard doniosła o przybyciu d. 12. b. m. Generała Rumigny do tutejszój stolicy; lecz dotąd nie wiemy nic pewnego w tém mierze, bo z jednéj strony inne gazety londyńskie o tém niewzmiankują, a z drugiéj, w Paryżu ciągle twierdzą, iż wspomniany Generał wyjechał na kilka dni na wieś.

Według najnowszych doniesień z Indyi powstało nieporozumienie szczególnego rodzaju między Xięciem Schiras (w Persyi) a potężnym Imamem Maskaty (w Arabii). Imam oże

nił się był niedawno z córką pierwszego. Po krótkim pobycie w Maskate pozwolił Imam małżonce swojej pojechać do Bender Abbas. Ztamąd znalazła powód udania się do Schiras, a skoro tam przybyła, wydał ją ojciec jej po raz drugi za Jego Wysokość Abbas Khan Mirza, następcę tronu perskiego, brata zmarłego Abbas Mirza. Córka Xięcia Schiras ma (jak słychać) dawać pierwszeństwo drugiemu swemu małżonkowi. Ciekawi jesteśmy, jak się rzecz ta zakończy.

Czytamy w Gazecie Times: „Osoby, które zdają się świadome rzeczy, spodziewają się, że pomiędzy środkami, które ministeryum zamysła przelożyć parlamentowi, będzie jeden lub kilka przygotowanych środków do zaprowadzenia w Anglii systematu powszechnego oświecenia ludu. To dzieło, z którego zasadą obeznani są ludzie oświeceni, tak dawne i skuteczne w doświadczeniu nie tylko w wielu państwach stałego ładu, ale nawet i w północnej części naszej własnej wyspy, a jeżeli się urzeczywисти, tak nieocenionej wartości dla każdej gminy, było u nas od dosyć długiego czasu zaniedbane, lub w sposób haniebny niewzięne. Ludzie pobożni i patrijotyczni poczynili prawie w każdej okolicy Anglii wielkie fundusze w wyraźnym zamiarze oświecenia uboższej klasy ludu; lecz je podobnie, jak inne dobroczynne fundusze, wbrew swemu przeznaczeniu na haniebne cele egoizmu i zepsucia obrócono. Sądźmy, że gdyby raporty Kommissarzów do wyśledzenia użycia dobroczynności funduszów były starannie rozpoznane, przekonano by się, że bez obciążenia ludu nawet ani jednym szelongiem, są dostateczne środki do wychowania wszystkich tych, których rodziny nie są w stanie onym dać nauki; lecz czyli tak jest lub nie, nie ma wątpliwości, że na tak wielkie dobrodziejstwo nie ma summy, którejby towarzystwo nie zastąpiło. Wyborny rapport Pana Cousin względem stanu publicznego wychowania w niektórych częściach Niemiec, chociaż w obcej szacie, znalazł i tu drogę, i jak słychać, zostanie niebawem za staraniem pióra, które już wiele dzieł znamenitnych cudzoziemców ze wszystkimi powabami oddało, w naszym języku ziomkom naszym udzielone.

Wyszła na drukowana lista wojskowa na r. 1834/5.; okazuje się z niej, iż przy końcu zeszłego roku zmniejszono wojsko o 8148 żołnierzy, 3 oficerów i 348 koni, przez co oszczędzony wydatek wynosi 194,931 funtów szterlingów. Przydawszy do tego zmniejszenie wojska w Indjach wschodnich, oszczędza się ogólnie 299,122 funt. szterl. W roku ze-

szłym kosztowało wojsko 6,246;978 funt. szterl. a w roku bieżącym kosztować będzie 5,947,855 funt. szterl.

Liczba członków klubu konserwatystów codzień się powiększa; klub ten zamysła zgromadzać się na obiad raz na tydzień dopóki obrady Parlamentu trwać będą.

Pan Waghora otrzymał teraz od Wice-Króla Egiptu pozwolenie założenia kolei żelaznej od Kairu do Suez. Niewątpliwą więc oblikiem zaprowadzeniu regularnego związku między Bombaj a Europą. Pewne towarzystwo w Falmouth dostarczać będzie statki parowe płynące aż do Malty, będaż na innych statkach odprawiać się będzie żegluga do Alexandryi; inne zaś towarzystwo posyłać będzie statki parowe z Bombaj do Suez. Wydatki wynosić będą blisko 24,000 funt. szterl.; a więcej niż połowę funduszów już zebrano.

Na tujejszym teatrze Drurylane bywa wystawiana nowa sztuka, napisana przez Pana Scribe: „Robert et Raton“, które w Paryżu czyni wielkie wrażenie z powodu zastoso-

owania do osób znakomitych. Pierwsze nazwisko ma oznaczać Xięcia Tallegranda, a drugie Pana Laffitte. W Londynie dano tej sztuce tytuł: „the Minister and the Mercer“, (Minister i handlujący jedwabiem). Przed kilku dniami był na jej wystawieniu Hrabia Grój w prywatnej łoży,

Rozmaite wiadomości.

Tytuł N. Cesarza Rossyjskiego, jaki teraz czytany przed Najwyższemi Ukazami, brzmi w sposób następujący:

Z Bożej Łaski

M y M i k o ł a j I s z y,

Cesarz i Samowładca wszech Rosyyi, Moskiewski, Kijowski, Władimirski, Nowgorodzki, Car Kazański, Car Astrachański, Car (Król) Polski, Car Syberyjski, Car Chersonozu Tauryckiego, Pan Pskowski i Wielki Xzę Smoleński, Litewski, Wołyński, i Finlandzki, Xiążę Estlandzki, Liflandzki, Kurlandzki i Semigalski, Żmudzki, Białostocki, Korelijski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiatski, Bolgarski, i in. Pan i Wielki Xiążę Nowgorodu ziemi Nizowskiej, Czernihowski, Riazzański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Bielozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski, Mścislawski, i całej północnej krainy Władca i Pan Iwerskiej, Kartalińskiej, Gruzyskiej i Kabardyńskiej ziemi i Ormiańskiej prowincyi; Xtążąt Czerkaskich i Gorskich

i innych dziedziczny Pan i Władzca; Następca Norwęski, Xiążę Schleswig-Holsteński, Stormareński, Dittmarseński i Oldenburski i t. d. i t. d.

Ze Lwowa. — Z litografii zakład. narod. im. Ossolińskich wyszły dwa walce, utworu Karola Antoniewicza, pod tytułem: Wspomnienie Mikuliczyna r. 1833, które autor poświęcił swęj siostrze, Albinie z Antoniewiczów Romaszkanowej. Dostać można tych walców w księgarni K. Wilda i Sp.

(Rozm. Lw.)

Rękopismo z roku 1677 wymienia czterdzieści twierdz i zamków, które za króla Michała Wiszniowieckiego dostały się w moc Turków. Wiele z nich pozostało teraz lichymi miasteczkami lub wsiami, jak np. Czernelica, Kołaczkowce, Gwóźdź i t. d. Sniatyn był także warownią i jedną z zabranych wtedy.

(Rozm. Lw.)

Z Warszawy. Niespracowany Fr. Sal. Dmochowski ogłosił tu prospekt na nowe pismo czasowe, pod tytułem: „Rozrywki niedzielne, czyli: Zbiór nowych powieści.“

Dnia 14. Stycznia umarła w Paryżu niejaka panna Lardant, zostawiwszy spadek wynoszący około 500,000 fr. Testamentem uczyniła kilka zapisów, lecz nie mianowała dziedzica ogólnego i tylko exekutorem ostatniej woli swojej wyznaczyła jednego z krewnych w 5. stopniu. Ten ostatni żądał natychmiast zdjęcia pieczęci ze sprzętów i ruchomości zmarłej; atoli Sędzia Pokoju zdecydował, iż te mają pozostać opieczętowanemi do dwóch miesięcy, gdyż mu wiadomo, iż zmarła ma brata stryjecznego, osiadłego w Rossyi, nazwiskiem Loir, który przypominał się jej listownie przed 4ma laty, i który za pośrednictwem Ministerstwa spraw zagranicznych do objęcia tego spadku wezwany będzie.

(Tyg. Pet.)

Dzienniki Paryzkie doniosły, że Panna Lenormand, sławna kabalistka tamtejsza, ma zamiar porzucić sztukę wróżenia. Umiejętność swoją i gabinet kabalistyczny miała sprzedać pewnej młodej damie hiszpańskiej za 200,000 fr.

Pan Sochet, oficer od inżynierów francuzkich, odkrył nie dawno sposób robienia wodę morską zdatną do picia. Minister marynarki wydał rozkaz, doświadczać w wielkiej ilości tego dla żeglugi tak niezmiernie korzystnego wynalazku. Temu samemu oficerowi także winna Francya urządzenie takich pieców, w których można chleb piec przy ogniu sa-

mych tylko węgla kamiennych, a chleb z takiego pieca jest równie smaczny, jak gdyby był zwyczajnym sposobem i w zwyczajnym piecu pieczony. Piece Socheta są bardzo używane we Francyi.

Przed 20 laty przybył do Benares podeszły już Grek, imieniem Dymitr Galanos, w chęci zajmowania się literaturą sęskrycką. Był jednym z tych nie wielu Europejczyków, którzy w samém mieście tém mieszkali. Miano go z początku za agenta politycznego, lecz rząd przekonał się wkrótce, że cel, do którego się przyznawał, był istotnym jego pobytu. Z niezmierną gorliwością poświęcił się zamierzonej nauce i za pomocą braminów, mimo podeszłego wieku, robił w niej znaczne postępy. Mnóstwo dzieł przelożył z języka sęskryckiego na grecki, lecz nic nie drukował, do czego zresztą mało miał w Indyach sposobności. Nikt nie wiedział, jakie były dalsze plany jego, bo mało pokazywał się w towarzystwach europejskich. Umarł zeszłego roku w Benares w 74. roku życia i zostawił bardzo wiele rękopismów, które, celem wydania ich, złożone będą zapewne w której z bibliotek europejskich. (Z listu prywatnego z Kalkuty umieszczonego w dziennikach.)

O rozplodzeniu rośliny aracacha zwanęj.
Doświadczenia, które w Montpellier, Genevie i Fromont czyniono z sadzeniem rośliny zwanęj aracacha, a którą w Kolumbii tak dla jej smaku, jak i dla tego, że jest bardzo lekką do strawienia, nad kartofle przenoszą, miały wypaść pomyślnie, jak pisze dziennik Recueil industriel, tak, że jest nadzieja, iż ta użyteczna roślina w południowych departamentach Francyi aklimatyzowaną zostanie. Aracacha rośnie wprawdzie w Ameryce pod zwrotnikami, atoli w okolicach, leżących tak wysoko, iż ich średnia temperatura nie przenośi 18° R. Około Bogoty, której średnia temperatura także tylko 18° R. wynosi, sadzą roślinę tę w lekkiej ziemi, w której jeden krzak od drugiego znajduje się oddalony od 15 do 18 calów. Gdy korzenie tej rośliny nad ziemię wyjdą, tak z niemi postępować należy jak z kartoflami, to jest: ogartywać je. Kwiat ściany być powinien, ponieważ łodyga nie kwitnąc wydaje lepsze i dorodniejsze owoce. Anglicy chcą także probować sadzić roślinę aracachy, ale wątpić należy, czy będą tak szczęśliwi, jak Francuzi, ponieważ mgły i wilgoć tak w powietrzu, jak i w ziemi nie zdają się sprzyjać tam tej roślinie. Klimat włoski byłby dla niej daleko lepszy.

(Rozm. Lw.)

(DODATEK.)

(Nadesłano.)

Koncert Pana Walter. — W małej liczbie praktycznych wirtuozów muzycznych, rodaków W. Xięstwa Poznańskiego, dających się słyszeć publicznie, niepospolite Pan Walter zajmuje miejsce. Kiedy jeden z naszych ziomków ubiega się dziś na obcej ziemi o palmę z Kalkbrennerami, drugi z Rombergami, a jednego jak drugiego piękny talent stał się źródłem wsparcia dla nieszczęśliwych, Pan Walter znajdując się dziś pośród nas, zręczną grą swoją na flecie, na tym zgrzybiałych czasów Izzydę sięgającym instrumencie, przypomina nam Dulongów, Voglów, Burawów, Gabryelskich, Wolframów, w których godnie wstępują ślady, jednych już prawie dorównywa, drugich przesiega. Był on tu niedługo mistrzem kapeli brygady artylerji. Po rozwiązaniu jej przepędził lat kilka w Danii, Szwecji i Rosji, skąd powróciwszy przed dwoma laty, dał tu koncert w czasie S. Jańskim, na którym zreszto zyskał oklaski publiczności i został uczczony pięknym wierszem w tutejszej gazecie niemieckiej. Odtąd bawiąc na łonie rodzinstwa nad Obrą, bardzo się wydoskonał na swoim, z wielu miar niewdzięcznym instrumencie, a można powiedzieć zrobił przez ten czas olbrzymi postęp, czego dowiódł w wczorajszym koncercie. Zamiast zapowiedzianego wyrukowanego już przed próbą afiszem koncertu Gabryelskiego, który nie obiecywał zaspokoić dostatecznie słuchaczy, grał Pan W. koncert Koehlera. *Solo* pierwsze zaczyna się bardzo przyjemnie i przypomina miłe śpiew polski, do którego, jak się zdaje, myśl podał; jest bowiem dawniejsze od śpiewu. Odegrał je Pan W. z zupełną wiernością, godną kompozytora. Przebiegł bardzo zręcznie skalę chromatyczną z przynależnym zachowaniem *con fuoco* i z dokładnym cieniowaniem przez óddanie w całym znaczeniu wyrazu *crescendo* i *decrescendo* i orkiestra dopełniła szczególnie w tym miejscu swojej powinności. Koncert ten tworząc jedną całość, bez przerwy przechodzi od ostatniego *tutti* do *Adagio E dur*, które, jak jest bardzo proste, tak tym większą wymaga słodyczy, jaką szczególnie spostrzegaliśmy u Dulona i Burowa, mianowicie u pierwszego; lecz znawcy przypomną sobie, iż artyści ci pozbawieni byli wzroku; bardziej więc instrument ten na nich działał, a oni swoimi uczuciami z równą mocą na uczucia słuchaczy działali. Kończy się koncert *Allegrettem* z pierwszego tonu, w którym przejście w *Es dur*; z tego w *C mol*, prowadząc znowu do *C dur*, bardzo przyjemnie zajmuje. — Po pierwszym *tutti* w tym miejscu wpada raptownie zaraz urywkowe *Solo*, gdzie orkiestra uwiedzioną zapewne zbyteczną krótkością *tutti*, za mocno towarzysząc uczyniła *Solo* niezrozumiałem, a powiedziałbym, zagłuszyła je całkiem, lecz takie ustyrki zdarzają się i w największych miastach i to pod papierową buławą generalnych mistrzów muzyki. Ku końcowi zaskoczyła także orkiestra zręcznemu przebiegnięciu tryolek, za nadto pospiesznie akompaniowaniem. Cały koncert udał się w ogólności dobrze i zaostrizył słuchaczy ciekawość na następujący polonez Gabryelskiego, z koncertu 3go (*G dur*). Grał Pan W. *Adagio (D dur)*, w którym baletta także znaczną omyłkę przez pośpiech swój popełniła. Polonez następujący udał się nad spodziewanie i powszechnym oklaskiem został uwieczniony. Pierwsze *Solo* z wielką akuratnością odegrał, kończy się, po chromatycznym przebiegu od dołu do góry, fermatą na najwyższym G, które Pan W. nie dosyć długo wytrzymał, i bardzo słusznie, gdyż brzmiało za nisko, skąd powstawała niejaka *harmonia discors*. Obeznanym z naturą tego instrumentu wie skąd takie disharmonie pochodzą, nieznawca najczęściej wcale ich nie spozostreżga,

Drugie *Solo* pełne uroczej spiewności, wymaga całej delikatności grającego; przechodzi stakatami *piano* do *forte* w dwa razy wiązanych notach górnych tonów, pomiędzy którymi odzywają się w każdej ćwierci taktu tryolki w dolnych tonach. To miejsce udało się bardzo pięknie, i orkiestra zwłaszcza przy trylerze na górnym *Cis* rozwiązała bardzo dobrze swoje zadanie; miejsce to jest bowiem prawie najkrytyczniejsze w akompaniowaniu. Jeszcze piękniej oddał Pan W. na swym dziewięciokłapowym flecie przedostatnie *Solo*, które się dwa razy powtarza, raz *forte* drugi raz *piano* w podwójnych tryolkach, gdzie w każdym taktie przypadają trzy tony w odbitkach górnych na piętnaście not w dolnych tonach. Miejsce to czarownym sposobem działa na umysł słuchacza i tonem swoim *Emol* bardzo wynagradza grającego. Akompaniowanie smyczkowych instrumentów przez cały ciąg *pizzicato* domierzyło ogółu. Ostatnie *Solo* najprzód w szóstkach *legato*, potem z odbitkami jednej noty na ćwierć taktu, następnie znowu tylko *legato* w bardzo trudnych tonach np. *e—g—b—cis—his—cis* zdołu, i zaraz znowu z góry, a następnie w samych oktawach chromatycznych i tryolkach, nie zostawiało nic do życzenia, chyba żeby je Pan W. był powtórzył, ale do powtórzenia tak zawitego miejsca podobno by oddechu nie starczyło. — W introdukcji do bardzo pięknych waryacyi Maurera (*G dur*) *Adagio*, słyszeliśmy z nadzwyczajną czystością najwyższe *h* (trzecie), bo flet Pana W. zaczyna się od *c*, a przecież mamy już dziś flety od dolnego *g*; na takim więc byłoby 4te *h*). *Tema poco allegretto* bardzo przyjemne, równie jak waryacje bardzo zajmujące. Szczególniej 2ga waryacja (*rioluto*) w trzy razy wiązanych notach to *legato* to *staccato*, równie jak 3cia w samych prawie decymach, oktawach, przeskocznych tercjach i podwójnych oktawach w dwarazy wiązanych notach i tryolkach, to samo 4ta waryacja *lento espressivo (G mol)* przewyższyła oczekiwania referenta pod względem trudności, jakim tu pełno. Piąta waryacja *con moto*, będąca niejako zebraniem trudności ze wszystkich poprzednich waryacyi, jest to prawdziwie muzyczna charybdis, ale też można tu nieledwie powiedzieć, że akompaniowanie na początku i na końcu (*coda*) tej waryacyi ledwie koncertystę chcącego uniknąć *Charybdis* nie wciągnęło w *Scyllę*. Radzilibyśmy Panu W. żeby swoje koncerty kończył takimi rzeczami jak polonez Gabryelskiego. — Do szczegółów koncertu należał także koncert L. Maurera na skrzypce (*A dur*), który jeden z tutejszych artystów dramatycznych, Pan Haensel, pominałszy mniejsze uchybienia, które nie zdawały się z jego winy pochodzić, odegrał bardzo dobrze i przypomniał nam grę Pana Masas. Szczególniej finał, jak się referentowi zdawało, z tematu hiszpańskiego *Bottero*, udał się wyborowi niemu Panu H. i przyjemnie objął się o uszy słuchaczy. Ton jego instrumentu nie zdawał się być dosyć mocnym i pełnym. — Artykuł ten ma sobie referent za powinność, zakończyć uwagą, iż Pan Walter sobie samemu winien całe wykształcenie w muzyce w której się wciąż gorliwie doskonali, i że mu głównie brakuje podpory, to jest wiekiego palca u lewej ręki, który utracił skutkiem pomsty obrażonego honoru dla czego skazujący palec tej ręki musi utracony palec zastępować w poruszaniu klapy *B*. na przeciwną stronę przemiesionej.

Zyczyć należy Panu W. lepszych powodzeń w dalszych jego podróżach muzycznych, tém bardziej że dzisiejsze czasy nie bardzo sprzyjają najcelniejszemu nawet artystom. — Poznań, dnia 4. Marca 1834.

E., miłośnik fletu.

OBWIESZCZENIE

Dyrekcji Generalnej Ziemstwa w Poznaniu.

Rozkazem gabinetowym z dnia 11. Lutego r. z. (Nr. 2. Zbioru Praw 1833.) ustanowionem zostało postępowanie, zachować się mające przy losowaniu listów zastawnych, w stósunku towarzyskim do funduszu umorzenia ściągnąć i na zawsze z obiegu publicznego usunąć się mających. W celu więc wykonania tego Najwyższego rozporządzenia, zostały

- 1) nasamprzód wyjęte numera listów zastawnych, w funduszach ziemskich znajdujących się i 1.528,000 Tal. wynoszących, które przy zachowaniu stósunku towarzyskiego, na zawsze funduszowi umorzenia przekazane być mają;
- 2) wypośredkowano te numera listów zastawnych, w obiegu publicznym znajdujących się, które dla zupełnego wyrównania opłat, z każdego dominium do funduszu umorzenia już wniesionych i w następnych latach wnieść się mających, potrzebne są; następnie zaś wybrano numera, na sumę 502,975 Tal., którą poprzednio przez losowanie do funduszu umorzenia ściągnąć wypada.

Ad 1. Stósownie do załączonego tu wykazu znajdowała się już w funduszach Ziemstwa summa 645,675 Tal. co do dóbr szczególnie wymieniona, która z zachowaniem stósunku towarzyskiego, w miarę optaconego przez każde dominium procentu umorzenia, na zawsze z obiegu publicznego usunięta być ma.

Listy więc te zastawne 645,675 Tal. wynoszące, zostały w terminach dnia 3. i 8. m. b. za przybraniem delegowanych Kommissarzy, Król. Regencyi i Najwyższego Sądu Appellacyjnego, remarką §. 313. Ordynacyi Kredytowej przepisana i podpisem Kommissarzy opatrzone, następnie przecięte, zapakowane i opieczętowane, w końcu zaś w żelaznej szafie w lokalu kassowym zachowane. Kupony zaś do tych listów zastawnych należące spalone zostały.

Ad 2. Losowanie pierwsze powyż rzeczonych listów zastawnych, uskuteczniiono w dniu 30. Grudnia r. z., w którym przez wyciągnięcie numerów, 90,000 Tal. wypowiedziano; obwieszczenie z dnia powyższego obejmuje bliższe o tém data.

Dalszy ciąg tego losowania tak długo w następnych wersurach trwać będzie, dopóki wszystkie już wybrane numera listów zastawnych wyciągnięte nie zostaną; poczem w równy sposób dalsze wybranie numerów i loso-

wanie listów zastawnych do funduszu umorzenia ściągnąć się mających, nastąpi.
Poznań, dnia 17. Lutego 1834.
Generalna Dyrekcya Ziemstwa.

W Y K A Z

znajdujących się w funduszu umorzenia na zawsze z obiegu publicznego usuniętych i w d. 3. i 8. Lutego 1834. skassowanych listów zastawnych z kuponami od Bożego narodzenia 1833.

Nr.	N a z w i s k o		Kwota umorzonego kapitału. Talary.
	Dóbr.	Powiatu.	
1	Bojanowo stare	Kościan	3000
2	Baszkowo	Krotoszyn	12,050
3	Boguszyn	Pleszew	100
4	Broniszewice	dito	3275
5	Będzieszyn	Odalanow	525
6	Bieniewo	dito	550
7	Bednary	Szroda	775
8	Brudzewo	Września	2350
9	Babin	Szroda	1600
10	Bielewo	Kościan	1400
11	Bożejewo	Szroda	75
12	Bolechowo	Poznań	1025
13	Biezdrowo	Szamotuły	2800
14	Boszków I. i II.	Odalanow	50
15	Bożejewice	Szubin	300
16	Brody	Buk	2175
17	Borzęciczki	Krotoszyn	6175
18	Belencin	Babimost	225
19	Bolewin	Buk	2425
20	Bielawy	Wągrowiec	25
21	Bieganowo	Września	1175
22	Bobrowniki B.	Ostrzeszow	525
23	Brodnica	Szrem	750
24	Bronowo	Pleszew	275
25	Boszków	Kościan	250
26	Budziszewo	Oborniki	1100
27	Biechowo	Września	125
28	Belencin	Wschowa	1600
29	Bojanice	dito	50
30	Babimost	Babimost	1600
31	Babin	Września	500
32	Baborowo	Oborniki	750
33	Bardo	Września	1000
34	Bieganowo	Szroda	500
35	Chocicza	Pleszew	1100
36	Chobienice	Babimost	3825
37	Chraplewo	Szubin	1000

Nr.	Nazwisko		Kwota umorzonego kapitału. Talary.	Nr.	Nazwisko		Kwota umorzonego kapitału. Talary.
	Dóbr.	Powiatu.			Dóbr.	Powiatu.	
38	Czekanów	Odalanów	1150	88	Gołaszyn	Oborniki	250
39	Czerlino	Wągrowiec	250	89	Gałowo	Szamotuly	5925
40	Cerekwica	Pleszew	1650	90	Gołęcin	Poznań	50
41	Chelmo	Szamotuly	1050	91	Grudzielec	Pleszew	1275
42	Cerekwica	Wągrowiec	1250	92	Gay	Szamotuly	1000
43	Chłobowo	Gniezno	275	93	Gorzyczki	Kościan	2000
44	Chłudowo	Poznań	2250	94	Góra	Poznań	1000
45	Czarnotki	Szroda	2025	95	Gołuń	Szroda	250
46	Cykowo	Kościan	1400	96	Gołębin	Kościan	3500
47	Chwalencin	Pleszew	475	97	Gozdichowo	dito	50
48	Chlewo	Ostrzeszow	200	98	Grobia albo Bucz	dito	2100
49	Chyby	Poznań	275	99	Grabowo	Września	2150
50	Chudzice	Szroda	200	100	Gostkowo	Krobia	100
51	Chaławy	Szrem	500	101	Gluchowo	Kościan	1650
52	Chelkowo i Karmin	Kościan	200	102	Gronowo	dito	4400
53	Czesławice	Wągrowiec	1500	103	Grojec	Babimost	200
54	Charcice	Międzychód	25	104	Gembice	Krobia	1225
55	Chlastawy	Międzyrzecz	50	105	Gościeszyn	Babimost	2200
56	Czerniejewo	Gniezno	4725	106	Gluszyn	Poznań	675
57	Chalin	Międzychód	125	107	Gątki	Szrem	575
58	Czeszewo	Wągrowiec	1100	108	Grodzisk	Pleszew	2000
59	Czeluścin	Krobia	1425	109	Gogolewo	Krobia	3000
60	Chraplewo	Buk	2075	110	Grabianowo	Szrem	1000
61	Chrzastowo	Szrem	250	111	Gogolewo	dito	2050
62	Czachury	Odalanow	50	112	Gořay	Międzychód	2250
63	Cerekwica	Oborniki	500	113	Grodziszczko	Szamotuly	1050
64	Czacherowo	Krobia	1050	114	Gnuszyn	dito	125
65	Chrzanowo	Pleszew	100	115	Grzybowo Wódki	Gniezno	300
66	Dębowałęka I.	Wschowa	1575	116	Głuponie	Buk	1000
67	Dębowałęka III.	dito	550	117	Grembanin	Ostrzeszow	2250
68	Dłusko	Międzychód	1850	118	Grzebienisko	Szamotuly	500
69	Długie	Wschowa	1950	119	Gołęczewo	Poznań	25
70	Droszew	Pleszew	300	120	Godzientowy	Ostrzeszow	1000
71	Dupin	Krobia	1925	121	Gorzewo	Oborniki	125
72	Dzwonowo	Wągrowiec	250	122	Golenia	Pleszew	700
73	Dobrzyca	Krotoszyn	3500	123	Golimowo	Gniezno	250
74	Dąbrowa	Babimost	1500	124	Gorazdowo	Września	50
75	Działyń	Gniezno	3025	125	Gowarzewo	Szroda	1100
76	Drzągowo	Szroda	125	126	Gorzno	Wschowa	1000
77	Dzierróżnik	Ostrzeszow	1300	127	Górki dąbskie	Szubin	850
78	Doruchowo	dito	2750	128	Gola	Krobia	1700
79	Dzienczyn	Krobia	1025	129	Grab	Pleszew	500
80	Dziewierzewo	Wągrowiec	1350	130	Grabonóg	Krobia	825
81	Dąbrowa	dito	975	131	Głębokie	Szroda	450
82	Dombrowka	Poznań	1975	132	Graboszewo kościelne	Września	1025
83	Dombrowka Lud.	Oborniki	675	133	Gonice	dito	675
84	Dombrowka	Międzyrzecz	1300	134	Głożewo	Międzyrzecz	125
85	Gołaszyn	Wschowa	2175	135	Gorówko	Gniezno	125
86	Gronowko	Kościan	3150	136	Gwiazdowo	Szroda	275
87	Gorzuchowo	Gniezno	1325				

Nr.	Nazwisko		Kwota umorzonego kapitału. Talary.	Nr.	Nazwisko		Kwota umorzonego kapitału. Talary.
	Dóbr.	Powiatu.			Dóbr.	Powiatu.	
137	Gostyn II.	Krobia	1725	187	Konino	Buk	1100
138	Gurowo	Gniezno	350	188	Kowalewo	Chodzież	175
139	Galazki wielkie	Pleszew	200	189	Kotusz	Kościan	375
140	Jutrosin	Krobia	1475	190	Koszuty	Szroda	575
141	Iwno	Szroda	3000	191	Kosieczyn	Międzyrzecz	2000
142	Jaromierz	Babimost	2525	192	Kiszkowo	Gniezno	575
143	Jankowo	Gniezno	500	193	Koźmin	Krotoszyn	12300
144	Jarocin	Pleszew	5000	194	Kęszyce	Odałanow	1100
145	Jurkowo	Kościan	1500	195	Kanino	Poznań	25
146	Izdebno	Międzychód	200	196	Kobylepole	dito	1100
147	Jarogniewice	Kościan	1525	197	Krzyżanki	Krobia	700
148	Januszewo	Szrem	800	198	Kolno	Międzychód	1625
149	Jankowice	Poznań	25	199	Kuklinowo	Krotoszyn	2250
150	Jarosławice	Szroda	1050	200	Kamieniec	Kościan	125
151	Jabkowo	Wągrowiec	25	201	Kajewo	Pleszew	400
152	Izdebno	Mogilno	100	202	Kempa	Szamotuly	500
153	Jeżewo	Szrem	2875	203	Kąkolowo	Wschowa	1600
154	Janowiec	Wągrowiec	1225	204	Krzesiny	Poznań	500
155	Konarskie	Szrem	950	205	Komorze	Września	2525
156	Kleszczewo	Wschowa	50	206	Kwilcz	Międzychód	2350
157	Kuszewo	Wągrowiec	300	207	Kornatowice	dito	1000
158	Komorowo	Szamotuly	750	208	Kuczkowo	Pleszew	600
159	Karczewo	Kościan	4150	209	Kotarby	dito	275
160	Konary	Krobia	1200	210	Lwowek	Buk	5125
161	Koryta	Krotoszyn	1025	211	Lewice	Międzyrzecz	1850
162	Kretkowo	Września	4025	212	Ludomy	Oborniki	4375
163	Kołaczkowo	Gniezno	1000	213	Łosiniec	Wągrowiec	600
164	Krzyżanowo	Szrem	1000	214	Lubikowo	Międzychód	1200
165	Kadzewo	dito	1250	215	Lipnica	Szamotuly	1000
166	Kokoszki	Krobia	150	216	Lezionna	Odałanow	1100
167	Kotowiecko	Pleszew	300	217	Lubowice	Gniezno	25
168	Kosowo	Krobia	1525	218	Lubosina	Szamotuly	450
169	Kemblowo	Września	1000	219	Ligotta	Ostrzeszow	525
170	Konarzewo	Krobia	600	220	Łabiszynek	Gniezno	1125
171	Kazmierz	Szamotuly	3100	221	Łęg	Pleszew	500
172	Koninko	dito	1000	222	Łukowo	Oborniki	75
173	Kierzno	Ostrzeszow	1000	223	Linie	Buk	1000
174	Kotowo	Buk	1250	224	Łęże	Międzychód	1000
175	Kopanica	Babimost	650	225	Lubin	Kościan	25
176	Konarzewo	Poznań	2475	226	Lubosz	Międzychód	1000
177	Kunowo	Szamotuly	100	227	Lulin	Oborniki	25
178	Kowalska wieś	Szroda	500	228	Łukowo	Wągrowiec	100
179	Kołybki	Wągrowiec	325	229	Łeśniewo	Gniezno	75
180	Kopaniń	dito	1000	230	Lubonia	Wschowa	550
181	Kroc	Czarnkow	1500	231	Lewkowo	Odałanow	1525
182	Kurnik	Szrem	10625	232	Linowiec	Mogilno	600
183	Konojad	Kościan	100	233	Łomnica	Międzyrzecz	3350
184	Karna	Babimost	2100	234	Lubowice male	Gniezno	175
185	Knyszyn	Poznań	700	235	Łubowo	dito	100
186	Korzkiwy	Pleszew	300	236	Miaskowo	Kościan	50

Nr.	Nazwisko		Kwota umorzonego kapitału. Talary.	Nr.	Nazwisko		Kwota umorzonego kapitału. Talary.
	Dóbr.	Powiatu.			Dóbr.	Powiatu.	
237	Malczewo	Gniezno	3000	287	Ossowice	Mogilno	200
238	Mikołajewice	dito	2650	288	Ottorowo	Szamotuły	3275
239	Międzylisie	Wągrowiec	450	289	Ostrowieczno	Szrem	1000
240	Malpin	Szrem	1300	290	Owinsk	Poznań	1750
241	Marcinkowo górne	Mogilno	300	291	Ossowo	Września	100
242	Mierzewo	Gniezno	200	292	Obiezierze	Oborniki	1950
243	Miełęcz	Ostrzeszów	1900	293	Obiecanowo	Wągrowiec	225
244	Morownica	Kościan	2125	294	Otusz	Buk	900
245	Marszewo	Pleszew	3000	295	Ossowo	Kościan	500
246	Markowice	Szroda	575	296	Ostrowo	Września	150
247	Murzynowo borowe	dito	775	297	Orpiszewko	Pleszew	500
248	Mordliszewko	Gniezno	750	298	Olszyna	Ostrzeszów	1600
249	Miedzianowo	Odalanów	50	299	Oporzyn	Wągrowiec	75
250	Miłostaw	Września	5350	300	Oporowo	Wschowa	1450
251	Mszyczyn	Szrem	2100	301	Olszowo B.	Ostrzeszów	100
252	Mączniki	Odalanów	50	302	Orchowo	Mogilno	1575
253	Międzychód	Szrem	650	303	Opatow	Ostrzeszów	1225
254	Morka	dito	1000	304	Ostrowite Trzem.	Mogilno	100
255	Mieleszyn	Gniezno	1350	305	Obra	Babimost	2750
256	Mystki	Szroda	175	306	Podlesie wysokie	Wągrowiec	500
257	Młodzikowo	dito	275	307	Przybnią	Wschowa	1200
258	Modliszewo	Gniezno	75	308	Przygodzice	Odalanów	14050
259	Myszkowo	Szamotuły	1000	309	Przedborowo	Ostrzeszów	1650
260	Marszałki	Ostrzeszów	1000	310	Pakosław	Krobia	5850
261	Machcin	Kościan	1100	311	Popowo niemieckie	Kościan	1850
262	Michalca	Gniezno	400	312	Pniewy	Szamotuły	1175
263	Murzynowo leśne	Szroda	50	313	Pudliszki	Krobia	3700
264	Mysłniewo	Ostrzeszów	1250	314	Pomarzanowice	Szroda	1000
265	Mamoty	Pleszew	150	315	Poniec	Krobia	2150
266	Mieszkowo	dito	2750	316	Przystanki	Szamotuły	675
267	Nowydwór	Międzyrzecz	750	317	Pomiany	Ostrzeszów	1250
268	Nojowo	Szamotuły	1800	318	Pigłowice	Szroda	700
269	Nowemiasto n. W.	Pleszew	4450	319	Płackkowo	Krobia	100
270	Nowiec	Szrem	1475	320	Parczewo	Odalanów	1000
271	Ninino	Oborniki	500	321	Psarskie	Szamotuły	2100
272	Nekla	Szroda	3400	322	Potulice	Wągrowiec	2100
273	Nieświastowice	Wągrowiec	750	323	Przysieka	dito	100
274	Niemczyn	dito	2350	324	Piotrowo (Syp)	Szrem	125
275	Niepart	Krobia	3400	325	Przytoczna	Międzychód	2000
276	Nieczajna	Oborniki	1000	326	Piotrowo (Wolff)	Szrem	525
277	Niepruszewo	Buk	925	327	Pawłowice	Wschowa	1450
278	Nieszawa	Oborniki	25	328	Pamiętkowo	Poznań	925
279	Niemierzewo	Międzychód	750	329	Powodowo	Babimost	525
280	Napachanie	Poznań	1000	330	Ptaszkowo małe	Buk	450
281	Niegolewo	Buk	1525	331	Pakosław	dito	1000
282	Ossowasin średnia	Wschowa	375	332	Pijanowice	Krobia	500
283	Ossowasin górna	dito	400	333	Popowko	Oborniki	2000
284	Olbrachcice	dito	550	334	Popowo Ignacewo	Gniezno	100
285	Oczkowice	Krobia	2625	335	Pomarzański kościel. ne	dito	25
286	Osiek	dito	2600				

Nr.	Nazwisko		Kwota umorzo- nego kapitału. Talary.	Nr.	Nazwisko		Kwota umorzo- nego kapitału. Talary.
	Dóbr.	Powiatu.			Dóbr.	Powiatu.	
336	Pomarzanki	Wągrowiec	500	386	Sobora	Poznań	1000
337	Piotrkowice	dito	25	387	Sanniki	Szroda	875
338	Paryż	dito	250	388	Strzyżewo	Krotoszyn	250
339	Pawłowo	Pleszew	550	389	Szkudły	Pleszew	600
340	Parzenczewo	Kościan	700	390	Strzyżewo	Ostrzeszow	2850
341	Parsko	dito	550	391	Szyplowo	Pleszew	1025
342	Posadowo	Buk	1000	392	Sędzino	Szamotuły	3050
343	Przysieka niem.	Kościan	1100	393	Ślupia wielka	Szroda	1150
344	Popowo polskie	dito	500	394	Smuszewo	Wągrowiec	550
345	Parusewo	Września	850	395	Szczury	Odalanow	1100
346	Pruchnowo	Chodzież	2050	396	Sarbinowo	Krobia	550
347	Podolin	Wągrowiec	575	397	Sokolniki małe	Szamotuły	500
348	Pieruszyce	Pleszew	750	398	Skoki	Wągrowiec	1250
349	Pucółowo	Szrem	175	399	Stawiany	dito	1000
350	Potrzonowo	Oborniki	950	400	Skoroszewice	Krobia	25
351	Piątkowo czarne	Szroda	750	401	Strykowo	Poznań	1350
352	Przylepki	Szrem	675	402	Sulencin	Szroda	1725
353	Pożarowo	Szamotuły	1250	403	Sadowie	Odalanow	200
354	Rokosowo	Krobia	3625	404	Starkowice	Krotoszyn	1250
355	Rybno	Gniezno	1350	405	Szymanowo	Szrem	1325
356	Ruchocinek	dito	250	406	Sośnica	Krotoszyn	875
357	Recz	Wągrowiec	100	407	Stanisławowo	Września	50
358	Rogaczewo małe	Kościan	1525	408	Sobiesiernie	Gniezno	800
359	Raków	Ostrzeszow	1000	409	Starogród	Krotoszyn	375
360	Rokitnica	Poznań	1300	410	Sepno	Kościan	200
361	Raskkowo	Odalanow	3525	411	Szreszki	Szroda	50
362	Rogaszyce	Ostrzeszow	2325	412	Ślopanowo	Szamotuły	1000
363	Ruszków	Wągrowiec	1350	413	Szczepowice	Kościan	450
364	Radojewo	Poznań	300	414	Sierniki	Wągrowiec	1625
365	Rudki	Szamotuły	650	415	Sielec	dito	25
366	Radomicko	Kościan	50	416	Świątkowo	dito	125
367	Rostworowo	Poznań	750	417	Studzieniec	Oborniki	50
368	Rudniczysko	Ostrzeszow	225	418	sędziwojewo	Września	825
369	Roźnowo	Oborniki	700	419	Sokolniki wielkie	Szamotuły	1000
370	Ruszkowo	Wągrowiec	50	420	Szklarka	Ostrzeszow	1375
371	Rycywół	Oborniki	150	421	Sołacz	Poznań	75
372	Rosnowo	Poznań	200	422	Ślupia	Ostrzeszow	1200
373	Rojów	Ostrzeszow	1225	423	Stempuchowo	Wągrowiec	2150
374	Radlin	Pleszew	6300	424	Skrzetuszewo	Gniezno	200
375	Rossoszyce II.	Odalanow	500	425	Szymankowo	Oborniki	325
376	Rzegnowo	Gniezno	25	426	Sieroszewice	Odalanow	1000
377	Rogowo	Krobia	525	427	Szczodrowo	Kościan	150
378	Racadowo	Pleszew	400	428	Szczepankowo	Szamotuły	500
379	Redgoszcz	Wągrowiec	2000	429	Staw	Września	500
380	Rusko	Pleszew	2275	430	Srebrnegórki	Wągrowiec	1000
381	Redkowo	Szubin	1000	431	Stołężyn	dito	100
382	Swidnica II.	Wschowa	1000	432	Smolice	Krobia	1875
383	Swidnica I.	dito	1500	433	Skąpe	Września	500
384	Smiełowo	Szamotuły	100	434	Szmigel	Kościan	2000
385	Stareżyn	Wągrowiec	50	435	Szamotuły	Szamotuły	3425

Nr.	Nazwisko		Kwota umorzonego kapitału. Talary.	Nr.	Nazwisko		Kwota umorzonego kapitału. Talary.
	Dóbr.	Powiatu.			Dóbr.	Powiatu.	
436	Szelejewo	Krotoszyn	3150	486	Wysoczka	Buk	150
437	Sliwniki	Odalanow	800	487	Wrotkowo	Krotoszyn	100
438	Sobótka	Pleszew	2725	488	Węgierki	Września	1600
439	Splawie	Poznań	1350	489	Winnagóra	Szroda	25
440	Suchorzewo	Pleszew	700	490	Wroniawy	Babimost	1450
441	Tokarzew	Ostrzeszow	1200	491	Wapno	Wągrowiec	775
442	Tarchalin	Krobia	500	492	Wojnowo	Oborniki	275
443	Trzcielino	Poznań	25	493	Wyganowo	Krotoszyn	1125
444	Tarnowo	dito	1000	494	Wola Xiążęca	Pleszew	1150
445	Trzuskotowo	dito	2000	495	Wolsztyn	Babimost	2100
446	Trzcinnica	Ostrzeszow	2600	496	Więckowice	Poznań	1450
447	Tulce	Szroda	850	497	Wieruszow	Ostrzeszow	950
448	Tuczemp	Międzychód	1100	498	Włoszanowo	Wągrowiec	475
449	Turostowo	Gniezno	625	499	Xiążno	Września	3950
450	Trzciel	Międzyrzecz	3200	500	Xiążenice	Ostrzeszow	1200
451	Tuchorze	Babimost	2025	501	Zajączkowo	Szamotuły	1225
452	Trzebowo	Krotoszyn	200	502	Zakowo	Wschowa	1000
453	Trzeniec	Ostrzeszow	1300	503	Żytowiecko	Krobia	1925
454	Tłoki	Babimost	400	504	Zalesie	dito	2700
455	Umultowo	Poznań	500	505	Zmysłowo	Krobia	75
456	Uzazewo	Szroda	250	506	Zakrzewo	Gniezno	1325
457	Ustaszewo	Wągrowiec	275	507	Zbyszewice	Chodzież	2525
458	Wilcza	Pleszew	1700	508	Zielencino	Kościan	75
459	Września	Września	9000	509	Żłotniki	Poznań	1350
460	Wierzenica	Poznań	25	510	Żydowo	dito	1000
461	Wydzierzewice	Szroda	1000	511	Żberki	Września	100
462	Wierzeja	Szamotuły	725	512	Żurawia	Szubin	1650
463	Weszkwowo	Krobia	1525	513	Zieleniec	Września	475
464	Wolenice	Krotoszyn	1000	514	Zembowo	Buk	800
465	Witkowo	Gniezno	4050	515	Ziemlin	Krobia	700
466	Wilkonice	Krobia	1000	516	Żerniki	Oborniki	100
467	Wrączyn	Poznań	2300	517	Żolcz	Gniezno	500
468	Wielna	Oborniki	1075	518	Zimnawoda	Pleszew	2500
469	Wierzonka	Poznań	2025	519	Żelazno	Kościan	450
470	Wróblewo	Szamotuły	1250	520	Żegrowo	dito	650
471	Wargowo	Oborniki	1250	521	Żołkowo	Krobia	1000
472	Włościejewki	Szrem	1000	522	Złotniki	Wągrowiec	100
473	Wiry	Poznań	1900	523	Żelice	dito	1200
474	Wierzchaczewo	Szamotuły	450	524	Zbąszyn	Międzyrzecz	3250
475	Wierzbnó	Międzychód	1000	525	Żerniki	Szrem	900
476	Wieczyn	Pleszew	850				
477	Węgierskie	Szroda	225				
478	Wieszczyszyn	Szrem	1250				
479	Węgry II.	Odalanow	125				
480	Wiekowko	Gniezno	100				
481	Wysoka	Wągrowiec	550				
482	Wiatrowo	dito	25				
483	Wilkowo	Szamotuły	750				
484	Wyciążkowo	Wschowa	575				
485	Wieszkwowo albo Wilkowo	Kościan	500				

Summa . . 645,675

Poznań, dnia 8. Lutego 1834.

Generalna Dyrekcyja Ziemstwa.

OBWIESZCZENIE.

Podaje się do wiadomości publicznej, iż tu-
tejszy kupiec Hirsch Damrosz i narzczo-
na jego Dorota Peltasohn, przez kontrakt

sądowy z d. 7. m. b., wspólność majątku i do-
robku w przyszłym ich małżeństwie wyłączyli.
Poznań, dnia 15. Stycznia 1834.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

PATENT SUBHASTACYJNY.

Ponieważ na część, którą Salkim Wolf Lachs
modo Michael Wolf Laske do domu w ulicy
Żydowskiej w miejscu pod Nrem 351. położo-
nego ma, w subhastacyi będącą, a sądownie
na tal. 4043 sgr. 28 fen. 4 otaxowaną w prze-
szłych terminach dostateczne licitum nie po-
dano, przeto nowy termin licytacyjny perem-
toryczny na

dzień 27. Maja r. b.

o godzinie 10. przed Ur. Sędziem Sądu Zie-
miańskiego Helmuth wyznaczonym został.
Wzywamy więc kupienia ochotę mających,
aby się stawili z oznajmieniem, iż najwięcej
dający w terminie winien złożyć kaucyą 300
talarów.

Taxa i warunki kupna w Registraturze mogą
być przejrane.

Poznań, dnia 30. Stycznia 1834.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

PATENT SUBHASTACYJNY.

Do publicznej sprzedaży gruntów do masy
spadkowo-likwidacyjnej oberzysty Augusta
Schaefer należących, tu na przedmieściu Sgo
Wojciecha leżących, mianowicie:

- 1) gruntu pod liczbą 105. sądownie na
2,194 tal. 20 gr. 4 f.
- 2) dito pod liczbą 104.
sądownie na 2,192 - 24 - 6
ocenionego i
- 3) dito pod liczbą 103., który na teraz je-
szcze budowanym nie jest i którego war-
tość dla tego wyśrodkowaną nie została,
wyznaczone zostały terminu licytacyjne na
dzień 28. Maja r. b.,
dzień 31. Lipca r. b. i na
dzień 8. Października r. b.,

każdego razu zrana o godzinie 11., z których
ostatni peremtorycznym jest. Odbywać się
będą w Izbie naszej instrukcyjnej przez De-
putowanego Assessora Sądu Ziemiańskiego
Ur. Beyer. Chęć kupienia mający wzywają
się na nie niniejszém. Taxę i warunki kupna
w registraturze naszej przejrzeć można.

Poznań, dnia 10. Lutego 1834.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

A U A C Y A.

W poniedziałek dnia 17. m. b. przed
południem od godziny 9. do 12. i po połud-
niu od godziny 2. do 6. sprzedawaną będą

w domu Nr. 431. przy ulicy Szyperskiej drogą
publicznej licytacyi rozmaite meble, jako to:
biorko, szafa, sofy, krzesła, stoły, zwierciadła
i t. d., niemniej różne sprzęty gospodarskie,
szory końskie, koła szybowane i bosc, jedno-
sprężajne sanki i 20 ryz papieru kancelaryj-
nego oberzniętego.

Poznań, dnia 5. Marca 1834.

Castner,

Król. Kommissarz aukcyjny.

— Wydany na rok 1834. —

Wykaz cen prawdziwych krajowych i zagra-
nicznych nasion traw, ogrodowizn, leśnych
różn i kwiatów, mogących się nabyć u ogro-
dnika K. Chr. Monhaupt we Wrocławiu, a
który to wykaz odznacza się w roku bieżącym
rozmaitością doboru nasion i nadwyzczajną
tychże taniością, osobom interessowanym bez-
płatnie będzie wydany w więgarni PP. Heine
i Spółki w Poznaniu.

Wszelkie zlecenia, życzący nabyć nasion,
zechcą nadesłać wprost do składu nasion w
Wrocławiu przy rynku pod Nrem 41.

Przedaż owiec.

W Dominium Hünern, powiatu Woh-
lawskiego, mila od Wąsosza i Winzig, 2½ mil
od Rawicza, są 2 i 3 letnie tryki do przedania.
Pochodzą one z czystego gniazda, którego się
dochowano z jednej z trzód Xięcia Lichnow-
skiego. Tamże znajduje się 200 sztuk macior
na sprzedaż. Można je teraz, w czasie gdy
jagnięta mają, obejrzeć i kupić, a zaraz po-
stryżce wydane zostaną. Trzoda jest szcze-
gólniej piękna, ma dosadne i zbite runa i skła-
da się z 3—4 letnich owiec. O cenach try-
ków można się dowiedzieć na miejscu z rege-
strów, a jeden z urzędników upoważniony
jest do sprzedaży ich każdego czasu według
tych cen.

Hünern, dnia 28. Lutego 1834.

Wyciąg z Berlińskiego kursu papierów
i pieniędzy.

Dnia 6. Marca 1834.	Papiera- mi	Gotowi- zną
Oblig. długu państwa . . .	98½	98
Oblig. bankowe aż do włącznie lt. H.	—	—
Zachodnio-Pruskie listy zasta- wne	99½	—
Listy zastawne W. Xięstwa Poznańskiego	—	101½
Wschodnio-Pruskie	—	99½
Szląskie	105½	105½